

царю, понеже Синтипа сосъ многу тѣцаніе и прилѣжаніе, Богу поспѣшествующу, направи ме искуснѣйша челоуѣка въ любомудріе то и разумъ, требе да се почте много, и да приеме возмездіе отъ твое то царство. Молимъ же твоя та держава да ми чуешъ и едно повѣствованіе.

Повѣствованіе царскаго сына.

Трима торговцы въ содружество суще (ортацы), търгнаха да отидатъ на едно мѣсто за търговія, и замъркавшѣ въ едно село на пути, слезнаха тамо да пренощевать въ една бабичка. На утро то же, вознамѣривше да отидатъ на баня да се окъпять, собраха по колку то жълтицы имаше у секого отъ нихъ, и запечатавшѣ ги на едно место, дадоха ги на баба та да ги пази, и рекоха и: Земи тыя жълтицы, и пази ги добре, и да ги не дадешъ на едного отъ насъ безъ да бъдять и други те двама, сирѣчь: какъ ніе сега ти ги даваме трима, така и ты да ни ги дадешъ, кога то сме пакъ трима на едно. И така заръчивше и, търгнаха. Отдалечивше же мало, смыслихасе за гребень свой, кого то беха заборавили, и върнаха едного отъ нихъ да го иска отъ баба та. Онъ же отидевши, не поиска гребень отъ баба та, но рече: върнаха ме другарете те да ми дадешъ злато то, какво е запечатено, да го отнесемъ при нихъ. И жена та му рече: не ти го давамъ докле не